

Överklagande ingett den 12 december 2008 av Agrar-Invest-Tatschl GmbH av den dom som förstainstansrätten meddelade den 8 oktober 2008 i mål T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-552/08 P)

(2009/C 55/16)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (ombud: U. Schrömbges och O. Wenzlaff, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen från Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt av den 8 oktober 2008 i mål T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH mot kommissionen, och
- ogiltigförklara artikel 1.2 och 1.3 i kommissionens beslut K(2008) 5789 slutlig av den 4 december 2006 (REC 05/05), enligt yrkandet i punkt 1 i ansökan av den 22 februari 2007 i förfarandet i mål T-51/07 inför Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.

Grunder och huvudargument

Förevarande överklagande riktar sig mot förstainstansrättens dom, där den ogillade klagandens talan mot kommissionens beslut K(2006) 5789 av den 4 december 2006 om bokföring i efterhand av importtullar som klaganden var skyldig för import av socker från Kroatien.

Förstainstansrätten grundade sitt ogillande av klagandens talan på att villkoret om god tro, ett av de fyra kumulativa villkoren för att inte importtullar ska påföras i efterhand. Förstainstansrätten fann att enligt artikel 220.2 b femte stycket i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (nedan kallad tullkodexen) kan tullgäldenären inte åberopa god tro när kommissionen, som i förevarande fall, i *Europeiska unionens officiella tidning* har offentliggjort ett yttrande om att det finns välgrundade tvivel om huruvida det land som omfattas av förmånsordningen tillämpar denna korrekt. Det saknar därvid betydelse att klaganden med hänsyn till att handelsintygens äkthet och riktighet bekräftats i efterhand varit i god tro, eftersom företaget inte var i god tro vid när importen skedde.

Klaganden anför som grund för sitt överklagande att förstainstansrätten gjort en oriktig tolkning av artikel 220.2 b femte stycket i tullkodexen. Förstainstansrättens tolkning utgör felaktig rättstillämpning, då kommissionen yttrande i *Europeiska unionens officiella tidning* om tvivel huruvida det land som omfattas av förmånsordningen tillämpar denna korrekt i så fall i sig utesluter god tro, när som i förevarande fall det ifrågasatta beviset om förmånsställning genomgick en kontroll i efterhand efter att detta yttrande offentliggjordes och bevisets äkthet och riktighet bekräftades.

Förstainstansrätten fann oriktigt att verkan av ett yttrande enligt artikel 220.2 b femte stycket i tullkodexen begränsas genom principen om erkännande av information från tullmyndigheter utanför gemenskapen inom ramen för ett system för administrativt samarbete. Det handlar, beträffande den aktuella bestämmelsen i tullkodexen, om en presumtion om ond tro som kan motbevisas, och förvisso, som i förevarande fall, genom en efterhandskontroll. Klaganden blir alltså godtroende genom bekräftelsen i efterhand av handelsintygets äkthet och riktighet, det vill säga att klaganden ska kunna lita på att de välgrundade tvivel som motiverade kommissionens yttrande undanröjts inom ramen för efterhandskontrollen. Klagandens goda tro är alltså inte beroende av att de kroatiska tullmyndigheterna på ett korrekt sätt utfärdar handelsintyg, utan av att dessa myndigheter gör en korrekt efterkontroll av dessa intyg på grundval av de tvivel som kommissionen offentliggjort i sitt yttrande kring huruvida utfärdandet skett på ett riktigt sätt.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden den 17 december 2008 – Portakabin Limited och Portakabin BV mot Primakabin BV

(Mål C-558/08)

(2009/C 55/17)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Portakabin Limited och Portakabin BV

Svarande: Primakabin BV

Tolkningsfrågor

- 1) a. Ska en företagare som tillhandahåller vissa varor eller tjänster (nedan kallad annonsören) anses använda ett registrerat varumärke i den mening som avses i artikel 5.1 a i direktiv 89/104/EEG⁽¹⁾ när denne använder sig av möjligheten att hos en leverantör av en söktjänst på Internet registrera ett sökord [Vid annonsering på Internet finns en möjlighet att mot betalning registrera vissa sökord för söktjänster såsom Google. När ett sådant ord skrivs in i sökmotorn visas en hänvisning till annonsörens webbplats antingen i listan över sökresultat eller som en annons till höger på sidan med sökresultat under rubriken "Sponsrade länkar".] som är identiskt med ett varumärke som har registrerats av någon annan (nedan kallad varumärkesinnehavaren) för varor och tjänster av liknande slag, och den Internetanvändare som har skrivit in sökordet – som inte är synligt för användaren av söktjänsten – finner en hänvisning till annonsörens webbplats i listan över sökresultat från söktjänstleverantören?
- b. Har det härvid betydelse huruvida hänvisningen återfinns
- i den vanliga listan över sökresultat, eller
 - i en annonsdel som presenteras som sådan?
- c. Har det härvid betydelse
- om annonsören redan i hänvisningsmeddelandet på söktjänstleverantörens webbsida faktiskt erbjuder varor eller tjänster som är identiska med de varor eller tjänster för vilka varumärket är registrerat, eller
 - om annonsören på en egen webbsida som Internetanvändaren (se fråga 1a) kan komma till genom att "klicka på" (hyperlänkning) hänvisningen på söktjänstleverantörens webbsida faktiskt erbjuder varor eller tjänster som är identiska med de varor eller tjänster för vilka varumärket är registrerat?
- 2) För det fall och i den mån fråga 1 besvaras jakande, kan bestämmelserna i artikel 6 i direktivet, särskilt artikel 6.1 b och c, medföra att innehavaren av varumärket inte kan förhindra den användning som avses i fråga 1, och i så fall under vilka omständigheter?
- 3) I den mån fråga 1 besvaras jakande, är artikel 7 i direktivet tillämplig såvida ett sådant erbjudande från annonsören som avses i fråga 1 avser sådana varor som av innehavaren eller med hans samtycke har förts ut på marknaden inom gemenskapen under det varumärke som avses i fråga 1?
- 4) Gäller svaren på föregående frågor också de av annonsören registrerade sökord som avses i fråga 1, vilka utgör medvetna mindre felskrivningar av varumärket, som gör Internetanvändarnas sökningar effektivare, om man utgår från att varumärket återges korrekt på annonsörens webbplats?
- 5) För det fall och i den mån svaret på de ovan ställda frågorna innebär att det inte föreligger någon användning av varumärket i den mening som avses i artikel 5.1 i direktivet, kan

medlemsstaterna då, vad gäller användning av sådana sökord som är i fråga i det förevarande målet med stöd av artikel 5.5 i direktivet, i enlighet med i dessa stater gällande bestämmelser om skydd mot användning av ett tecken för annat ändamål än att särskilja varor eller tjänster, utan vidare ge skydd mot en användning, utan skälig anledning, av tecknet som enligt domstolarna i dessa medlemsstater drar otillbörlig fördel av eller är till förfång för varumärkets särskiljningsförmåga eller renommé, eller uppställer gemenskapsrätten begränsningar för de nationella domstolarna som hänger samman med svaren på de föregående frågorna?

(¹) Rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178).

Talan väckt den 17 december 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Spanien

(Mål C-560/08)

(2009/C 55/18)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán, D. Recchia och J.-B. Laiguelot)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter
- enligt artikel 2.1, artikel 3, artikel 4.1 eller, beroende på omständigheterna, artikel 4.2, och artikel 5 i rådets direktiv 85/337/EEG⁽¹⁾ av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt i samband med projekten breddning respektive förbättring av landsvägen M-501 vad gäller etapperna 1, 2 och 4, enligt artikel 6.2 och artikel 8 i samma direktiv i samband med projekten breddning och/eller förbättring av landsvägen M-501 vad gäller etapperna 2 och 4, samt enligt artikel 9 i nämnda direktiv i samband med projekten breddning och/eller förbättring av landsvägen M-501 vad gäller etapperna 1, 2 och 4,